

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΟ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΟ ΠΤΗΝΟ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Το μετέωρο βήμα του γλάρου

Life

Φωλιά Αιγαιόγλαρου σε ψηλό σημείο.

«**Μ**ες στα κατάρτια... πετούσαν οι γλάροι» θα πρέπει να λένε στο μέλλον οι σίτιοι του γνωστού νησιώτικου τραγουδιού, καθώς ο πληθυσμός του δημοφιλέστερου πτηνού των ελληνικών θαλασσών, του Αιγαιόγλαρου, έχει υποδιπλασιαστεί και απειλείται πλέον με εξαφάνιση. Αυτή η δραματική μείωση των ζευγαριών του «συμβόλου» του Αιγαίου διαπιστώθηκε από τους ερευνητές της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας (ΕΟΕ) κατά την τελευταία απογράφη του πληθυσμού του στο πλαίσιο του προγράμματος «LIFE». Στόχος των ειδικών είναι να διαπιστώσουν τις απειλές με τις οποίες έρχονται να αντιμετωπίσει η θαλασσοπούλια και η βελτίωση της αναπαραγωγής τους.

«Πρόκειται για μείωση της τάξης του 50% του πληθυσμού του Αιγαιόγλαρου τα τελευταία δέκα χρόνια στη χώρα μας, καθώς από τα 750-900 ζευγάρια που φώλιαζαν στις ελληνικές νησίδες στα τέλη της δεκαετίας του '90, σήμερα δεν ξεπερνούν τα 350-500. Η σημαντική αυτή μείωση έχει καταστήσει τον Αιγαιόγλαρο ως το πιο απειλούμενο θαλασσοπούλι της Ελλάδας σήμερα», λέει στον «Ε.Τ.» η Ρούλα Τρίγκου, συντονίστρια ενημέρωσης-ευαισθητοποίησης της ΕΟΕ. Το υπό εξαφάνιση θαλασσοπούλι εντοπίζεται μόνο στη Μεσόγειο και φωλιάζει ομαδικά σε ακατοίκητες νησίδες. Αποικίες Αιγαιόγλαρου υπάρχουν διάσπαρτες στα Δωδεκάνησα, στις ανατολικές Κυκλάδες, στη Λήμνο, στη Κύθηρο, στη Λέσβο και τις Βόρειες Σποράδες. «Οι αποικίες που δημιουργεί αποτελούνται από λίγα ή μερικές δεκάδες άτομα. Η κατανομή, καθώς και το

[ΠΑΝ. ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ]
pmauraganis@e-typos.com

μέγεθος των αποικιών αυτών, έχουν μειωθεί δραματικά τα τελευταία δέκα χρόνια, με συνέπεια μικρότερες αποικίες, σε όλη την ελληνική επικράτεια», αναφέρει η κ. Τρίγκου. «Ωστόσο, αν και οι βασικές απειλές για το είδος έχουν προσδιοριστεί, η συνολική τους επίδραση στον πληθυσμό του Αιγαιόγλαρου παραμένει ακόμα άγνωστη και χρήζει περισσότερης μελέτης», συμπληρώνει η ίδια.

«Αγκάθι» η υπεραλίευση
Ο Αιγαιόγλαρος είναι παράκτιο θαλασσοπούλι, δηλαδή είδος που δεν μπορεί να ανοικτεί στο πέλαγος για να ψαρέ-

ψει τροφή. Έτσι, πετάει κατά μήκος των ακτών προκειμένου να εντοπίσει μικρά αφρόψαρα ή ηλίαιδες ψαροκάικα, σε κοντινές αποστάσεις από λιμάνια, για να τραφεί με τα ψάρια που πετούνται από αυτά. Η υπεραλίευση, όμως, στα παράκτια νερά έχει ως αποτέλεσμα τη δραματική μείωση της μέχρι πρότινος εξασφαλισμένης τροφής του.

«Οι άνθρωποι ψαρεύουν εντατικά στα παράκτια νερά και παίρνουν τα μικρά αφρόψαρα που είναι η μοναδική τροφή του. Επιπλέον, όταν επισκεπτόνται τις ακατοίκητες νησίδες διώκουν τους ενήλικους Αιγαιόγλαρους αφήνοντας αβγά και νεοσσούς εκτεθειμένα στο ζεστό ήλιο και τους θηρευτές», όπως είναι οι Ασημόγλαροι, οι γάτες και οι αρουραίοι», εξηγεί η ερευνήτρια της ΕΟΕ. «Ωστόσο, με βάση τα υφιστάμενα δεδομένα η μείωση οφείλεται σε ένα συνδυασμό παραγόντων που προκαλούν είτε την άμεση θανάτωση ατόμων του είδους είτε την υποβάθμιση των σημαντικών για το είδος ενδιαιτημάτων σε νησίδες και στη θάλασσα, επηρεάζοντας σε τεράστιο βαθμό και την αναπαραγωγή του.

Πρόκειται για μείωση της τάξης του 50% του πληθυσμού του Αιγαιόγλαρου

ΡΟΥΛΑ ΤΡΙΓΚΟΥ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΕΟΕ

Έτσι, η μείωση της διαθέσιμης τροφής λόγω της υπεραλίευσης κοντά στις ακτές, ο ανταγωνισμός με άλλα είδη -όπως με τον Ασημόγλαρο, ο πληθυσμός του οποίου έχει αυξηθεί υπερβολικά- η ανθρόπινη ενόχληση στις αποικίες του και η τυχαία παγίδευση σε αλιευτικά εργαλεία, κυρίως παραγάδια, είναι ορισμένες από τις κυριότερες απειλές που έχουν οδηγήσει το είδος να αντιμετωπίζει υψηλό κίνδυνο εξαφάνισης από το φυσικό του περιβάλλον στο μεσοπρόθεσμο μέλλον», συμπληρώνει η ίδια. ■

ΤΑ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΠΟΥΛΙΑ

Αιγαιόγλαρος ή Κοκκινομύτης ή Αντουινιός

Το «σύμβολο» του Αρχιπελάγους αναγνωρίζεται από το σκουρόχρωμο κόκκινο ράμφος. Αποφεύγει τα κατοικημένα νησιά, προτιμώντας να ψαρεύει στην ανοικτή θάλασσα και να φωλιάζει ομαδικά στις ακατοίκητες νησίδες.

Ανοιγμα φτερών: 1,3 μ.

Κατανομή: Οι περισσότερες αποικίες Αιγαιόγλαρου στην Ελλάδα βρίσκονται στο νότιο και το ανατολικό Αιγαίο. **Ελληνικός πληθυσμός:** 350 - 500 ζευγάρια.

Θαλασσοκόρακας

Ο Θαλασσοκόρακας δεν ταυτίζεται με την κλασική εικόνα των θαλασσοπούλιων. Συνήθως συναντάται σαν μια μαύρη φιγούρα που κάθεται στα βράχια της ακτής ή να κολυμπά μισοβυθισμένος στο νερό. Ψαρεύει κολυμπώντας κάτω από την επιφάνεια και γι' αυτό μπορεί να πιαστεί και να πνιγεί σε δίχτυα ή να προσβληθεί από πετρελαιοκλίδες.

Ανοιγμα φτερών: 1 μ.

Κατανομή: Υπάρχει παντού στις ελληνικές θάλασσες, αλλά σε μικρούς αριθμούς και είναι πιο κοινός στο κεντρικό και το βόρειο Αιγαίο.

Ελληνικός πληθυσμός: 1.000 - 1.200 ζευγάρια.

Ασημόγλαρος

Ο γνώριμος γλάρος πίσω από τα πλοία και πάνω από τη στεριά. Χάρη στην άφθονη τροφή που βρίσκει στους σκουπιδότοπους, έχει πολλαπλασιαστεί υπερβολικά με αποτέλεσμα να επιβαρύνει άλλα θαλασσοπούλια, αρπάζοντας αβγά και νεοσσούς ή καταλαμβάνοντας τις καλύτερες θέσεις φωλιάσματος.

Ανοιγμα φτερών: 1,5 μ.

Κατανομή: Κοινός στις ακτές της Μεσογείου. **Ελληνικός πληθυσμός:** Περισσότερα από 100.000 ζευγάρια.